

ก็ เพราะต่างฝ่ายต่างตั้งท่าหาเรื่องกันอย่างนี้ รับรองเรื่องมันคงไม่จบ อีกหน่อยคงมีกรณีอื่นๆ ที่จุดความขัดแย้งขึ้นมาอีก แล้วผู้บริหารของมหาวิทยาลัยก็ต้องมาปวนหัวโดยแก้ปัญหาอีกอย่างไม่มีวันจบ

จะมีสักครั้งหนึ่ง ใหม่ที่ทั้งชาวบ้านและผู้บริหารมหาวิทยาลัยจะมาลงคุยกันสนั่นที่ญาติพี่น้อง มีอะไรก็ถือยที่ถือยาศักดิ์สิทธิ์

หากข้อนกลับมาดูอดีตก่อนเกิดมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง จำได้ว่าชาวเชียงรายทุกหมู่เหล่าร่วมใจร่วมใจ กัน รณรงค์เพื่อให้ได้มาซึ่งสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาของจังหวัดเชียงราย มีคนเห็นด้วยทุกฝ่าย ในที่สุดจึงได้ชื่อว่ามหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง ให้คนเชียงรายได้ภูมิใจ และเมื่อทางรัฐบาลสมัยนั้นเลือกโดยแบ่ง ตำบลท่าสุดให้เป็นที่ตั้งของมหาวิทยาลัย จำได้ว่าประชาชนแอบนั่งตั้งแต่เช้า ดีอกดีไก่กันใหญ่ ที่จะมีมหาวิทยาลัยมาตั้งใกล้บ้านตนเอง และเชื่อว่ามหาวิทยาลัยจะดึงความเริ่มน้ำสู่พื้นที่ป่าดอยแห่งนี้

เหตุการณ์ผ่านไปพร้อมๆ กับการสร้างมหาวิทยาลัย มีการเวนคืนที่ดินและการบริจาคที่ดินของเอกชนให้กับมหาวิทยาลัย เรื่องมันควรจะดำเนินไปอย่างราบรื่นและสงบสุข แต่ทว่าขณะที่การพัฒนาขยายฯ ดำเนินเรื่นขึ้นปัญหาความขัดแย้งของมหาวิทยาลัย และชุมชนรอบข้างก็ประทุขึ้นมาเป็นระยะๆ มีทั้งการร้องเรียนการประท้วง และหนักขึ้นอีกขึ้นแจ้งความ

เกิดอะไรขึ้นหรือ ระหว่างมหาวิทยาลัยที่คนเชียงรายทุกคนได้ร่วมกันเรียกร้องให้มีขึ้น ทำไม่มหาวิทยาลัยกับชุมชนรอบข้างที่ควรจะมีความเอื้ออาทรต่อกัน กลับกลายมาไม่เส้นแบ่ง ของความขัดแย้งที่ไม่มีที่ทำที่จะลงเอยกันได้ด้วยดี

ตะหานแก่อยาให้ทุกฝ่ายที่กำลังตั้งแต่ไส้กันอยู่ในขณะนี้ ข้อนกลับมาดูก็คือยังมีสติสุวิคที ชุมชนรอบข้างเองมิใช่หรือที่เคยดีไว เมื่อคราวรู้ว่ามหาวิทยาลัยจะมาสร้างอยู่ ณ ที่แห่งนี้ และมหาวิทยาลัยเองมิใช่หรือที่เคยปล่อยงานของสมเด็จฯ ว่าจะปลูกป่าสร้างคนร่วมพัฒนาชุมชนคนเชียงราย แต่ยกับชุมชนรอบข้างกลับมีแต่ภาพของความขัดแย้ง

ทั้งสองฝ่ายลองตั้งสติกลับมาคิดแล้วพูดคุยกันใหม่จะดีไหม ตะหานแก่ก็ได้เข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง แต่หวังลึกๆ ในฐานะของคนเชียงรายคนหนึ่งเท่านั้นเองว่า อยากเห็นภาคความปรองดองถือยที่ถือยาศักดิ์สิทธิ์ ของมหาวิทยาลัยกับชุมชน ลดความขัดแย้งแล้วมาร่วมสร้างสรรค์สังคมกันเด็ดขาด ถ้าไม่คิดเพื่อใครก็ขอให้ถวายให้กับแม่ฟ้าหลวงก็แล้วกัน